ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Klosterneuburg, 1384
Seite 92v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

qt aratus ē illum ē tamq̃ finis alios omn. finis aut
por ē in cōne. i pūo. in qua cōne. vñ nouus adam
ē xpc in quo sua hyuana ad supmā dignitatē sup
omēs ānus ē assūpta in vmonē ai diuina i sue
sōis ē arat. ⁊ hoies. Ps. Omnis eluma cōis mdi sic
. ē xpm inq̃ st oia reformata ⁊ eluminata q̃ nuclo ⁊ m
tu ¶ Non solū aut sic magnificū. Manus tue fe
ecūt me ⁊c. Recordando con sect sua digniſsima
aracōm. ē insup ex ſ ipa mouet ſiuitat dm ad sua
rpacōm ⁊ ſ tuplī. Quo a cōtra congruitate ut
auctorē tanti opis. Ps. Ipe fecit nos ⁊ nō ipi nos
debui ē g̃ de congruo ut opus q̃ fecit refigat ⁊ pficat
Job. xxij. Opi manuū tuaꝝ porrigēs deram. ij. Ab
opis nobilitate ut artifice tante pulchitudinis. Ps.
Minuisti eū paullo minus ab angelis ⁊c. ij. Ab inten
cōnis sue bonitate ut prem finalis p̃destinacōnis.
q̃ nō fuit ē ad magna ⁊ maxima arauit eū. Ps.
Fuiq̃ eū ⁊ ane constituisti ouis filios hom. ¶
Dicit g̃ manus tue ⁊c. Mai di pōs due ⁊c. ē sapi
q̃ attribuit filio. Ps. Omnia in sapi fecisti ⁊ bonitas
que attribuit spiū cōd. ij. aut ē voluntas bipfaati.
Ps. Oia q̃cūq̃ voluit dñs fecit. In eo g̃ q. d. ara
nus tue insinuat artificias diligētias opis excellē.
⁊ intencōnis benuolētia. In alijs eū aratūs solo
ūbo dicit ⁊ tū ⁊c. In ipsius aracōne tūtas effluē
punxit ai de libacōne. Gen. i. Faciamus hominē ⁊c.
⁊ manū apposuit in opacōne. vñ sōdit. formauit
g̃ dñs de ⁊c. ipse g̃ ⁊ ex ipso reluxit in hoīs aracōne am
plior efficacis potēcie in eo q̃ cuiuit tam diuersōes
nās i vna ydna. ē cōe ⁊ aiam ¶ Ē maior effacis
sapiē in eo q̃ tam diuersōes figās ⁊ ptes reduxit ad
vna cōpletam formā. ē hominis ydnam ¶ Ē maior
manus effacis bonitatis ⁊ gēe in eo q̃ impsit vmagine
sua de sigillo timatis ad certam fundam nūe mora
tuatis ⁊ mutuitatis. ⁊ insup oia in ipo vpm in ipo
ad certam bitudinē ⁊ supma cōlinationē p̃ecliuna

ipo ad manut. vñ de ē de. Ad phsaup. ij. Dedit illi no
mē q̃ ē sup oē nomē ⁊c. ¶ Fecerūt me ⁊ plasmauerūt
me. Duo attendūt ē ij in hoīe. ē q̃ ds p̃ quū suū
effūuū in eo fecit p̃ nātū ⁊ ij diguū ⁊ amore ⁊ ceteris
multis. ē ij ē ij sequitur penēcōnis. Da ī mēlīm ⁊c. q̃ sic
de. Sapi. ⁊ ij. Sicij odisti eos que fecisti. ē q̃ p̃ quū
suū effūuū. ē ūtere arbitrū mdinatū ipm fecit p̃ nil
pātū ⁊ ij diguū ē odio. Ps. Odisti omēs q̃ operantur
iniquitatē ⁊c. ē ij odio ad inuicē ds grām ecclesie
tacōnis p̃ pmiam. Sapi. ⁊ ij. Dissimilāns peccata hoīm
p̃ pmia. ⁊ pas eis ⁊c. Vñ Aug. de vb dm. Inq̃. Amat
ds mte q̃ fecit te. odit te q̃ tunc fecisti te. Da ī m
lītū ut discam mandata tua. ⁊ exp̃ter ⁊ pce pent
s dam mēlīm ad sua refōnē ⁊ repacōm ut pmo
. ē in eo reparet mq̃ pmo effecit ⁊ condit. A p̃ quapia
cū aratus fuit in plēitudine sapi. ē signo: ana a
p̃ quapiū sū calis ⁊ tūlīs ōnis fuit decepcō serpē
tina. ē tū in illo statu ūe decepi potuit. S. q̃. cū
sa ⁊ factores dicūt. q̃ decepcus fuit ⁊ tert. ūe ij de mu
lere cepīt. Gen. ij. Serpens decepit me ⁊c. Pr dis
tingui q̃ duplex decepcō mēlīt. ¶ Vna ē ab
solute accendo absolute falsū p̃ uo. ⁊ talis decepcōe
adam in illo statu decepi nō potuit. q̃ absolute igno
rauit hui. ipsi ea sua aratus fuit. ¶ Alia est
decepcō intellīs sū. dicōne apprehendo q̃ sim ē sim
q. d. vellē bene ⁊c. ē ij est possibile ⁊ mēlīs capi sēna
sūi finalī p̃ fuit q̃ ij ipm ē est possibile ⁊ ipm vo
luit. vñ p̃ experienam ij rei capiendam tūlīs
fuit. vñ p̃ q̃ nō simpli nō erauit ē capiscenac
se ōmittit ⁊ sucumbuit. ¶ Valet aut p̃ie ⁊ signat
d. Da ī mēlīm ut ecpīlīus inuat q̃ mēlīm
petat. Illud eū p̃ie dat q̃ ē ceū pent nō ipsum. ¶
Est aut duplex mēlīs. ē nālis ut p̃ potēcia
mēlīgendi que nō ē pent. spoliata ⁊ denudata o
luce cognōnis ai p̃ quapia ūitatis ī nata sunt ei
nata. d. Ps. Signatū ē sup nos lume ⁊c. mēlīt

a | aratus

mēlīt

decepcio